Dosarul nr. 5r-6846/2025
Nr. PIGD 4-25158541-12-5r-12112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Vitalie MOROȘANU
Grefierului Daniela LUPAȘCO

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de Denis CALAIDA, împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025, întocmit de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Vadim IANACHII, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul a 900 de lei,

C O N S T A T Ă:

La 21.10.2025, la ora 12.00 min., agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Vadim IANACHII a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244, prin care Denis CALAIDA a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 de lei.

În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025, în acțiunile petiționarului Denis CALAIDA a fost reţinută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) al Codului contravențional, pe faptul că la 21.10.2025, la ora 12 şi 00 min., în *****, pe str. *****, s-a parcat cu mijlocul de transport pe trotuar în fața porții".

La data de 04 noiembrie 2025, petiţionarul Denis CALAIDA a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025, prin care a solicitat anularea deciziei de sancţionare, cu încetarea procesului contravențional.

Instanța de judecată menționează că contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Vitalie Moroșanu la 12.11.2025.

Agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Vadim IANACHII, cît și contestatarul *Denis CALAIDA* în ședința de judecată, au fost citați legal privind data, ora și locul examinării cauzei contravenționale, la adresa indicată personal de acesta în contestaţia sa, dar nu s-au prezentat în fața instanței, nu au

comunicat motivele neprezentării şi nici nu au solicitat expres examinarea contestaţiei împotriva deciziei de sancţionare în lipsa sa, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre sau amânarea întemeiată a şedinţei de judecată.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a petiţionarului, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acesteia, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Concomitent, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Examinând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În continuare, instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025 a fost depusă de către petiționar la 04 noiembrie 2025, adică cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art.

38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data *(ziua, luna, anul)*, ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, a fost descrisă modalitatea executării sancţiunii cu amendă şi garanţiile legale stipulate la alin. (11) al art. 443 din acelaşi cod şi anume despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, după cum reiese din art. 34 alin. (3), despre care a fost informat petiţionarul în contextul prezentării drepturilor şi obligaţiilor sale, incluse pe partea *verso* a procesului verbal, dar şi la rubrica nr. 17 a actului recurat, din care reiese cert modul de executare a sancţiunii.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului Denis CALAIDA, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator, cu consemnările şi obiecţiile petiţionarului.

În aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, or petiționarul în rubrica *”obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”*, şi-a expus poziţia de nevinovăţie, iar totodată, din analiza actului contestat, instanța observă că făptuitorul/petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător la momentul adoptării deciziei, precum şi i-a fost adus la cunoştinţă dreptul de contestare, cu modalitatea acesteia, expuse în rubrica nr. 16 după decizia de sancţionare.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând aşadar cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, astfel încât va respinge obiecţiile petiţionarului la acest aspect.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii,* etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului

contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr MAI06 519244 din 21.10.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Denis CALAIDA a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *staţionarea sau parcarea în locuri interzise.*

În acest context, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârşirii nemijlocite a contravenţiei, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume procesul verbal cu privire la contravenţie, prin care au fost fixate încălcările admise admise corespunzător opiniei agentului constatator, care a depistat nemijlocit încălcările admise, din care denotă fixarea legală a contravenţiei, pe când din poziţia făptuitorului nu se oferă nici o versiune credibilă a evenimentelor constatate, fiind exprimată doar prin negarea acuzaţiilor şi argumentelor vădit nefondate.

Aşadar, fapta s-a argumentat prin informaţia relevată din cele reţinute de agentul constatator, care a documentat cauza dezinteresat, ce se confirmă prin sancţiunea individualizată aplicată într-un cuantum mediu şi prin urmare actele întocmite de acesta au fost admise de lege în calitate de probe pertinente, calitatea cărora nu poate fi alterată juridic din motivul imprimării defectuoase sau al nerespectării eventuale a unor garanţii ale drepturilor fundamentale ale omului, ce susţine inclusiv poziţia agentului constatator care şi-a format propriile convingeri în rezultatul analizei situaţiei observate de acesta, iar *a contrario*, de petiţionar nu au fost invocate alte probe care ar avea o legătură relevantă cu obiectul cauzei cercetate.

În aceste condiţii, instanţa apreciază totodată drept neîntemeiată poziţia petiţionarului, iar argumentele aduse în contestaţie instanţa le apreciază drept declarative şi formale, fără relevarea unor obiecţii pertinente la probatoriul acumulat de agentul constatator.

Deci, faptele prejudiciabile vizate în speță sunt imputabile anume făptuitorului Denis CALAIDA, fapt pentru care instanța a apreciat argumentele ultimei drept o încercare de exonerare de la răspunderea contravențională ce-i revine în speță şi concomitent, prin prisma celor enunţate, instanţa va respinge o versiune potrivit căreia, petiţionarul nu este vinovată de comiterea faptei, care sunt combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravenţional şi care demonstrează indubitabil vinovăţia acesteia.

Or, din imaginile foto este evidenţiat cert amplasarea vehiculului vizat, în timpul staţionării sale pe drum drum public cu o lățime mai mică de 6 m, și anume trotuar.

Astfel, agentul constatator a constatat în acţiunile făptuitorului fapta staţionării mijlocului de transport într-un loc interzis prin prisma nomelor invocate corect din Regulamentul circulaţiei rutiere, circumstanţe argumentate în opinia instanţei prin convingerea agentului constatator în acest sens, dar şi prin lipsa altor argumente care ar pune la îndoială aceste prezumţii de fapt.

Conjunctura reţinută de instanţă în acest caz de stabilire a vinovăţiei făptuitorului pentru comiterea contravenţiilor incriminate, de altfel a fost admisă şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, *în materia circulației rutiere*, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumției fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competenta poliției.

La fel, instanța de judecată consideră oportun de a preciza că, în orice sistem de drept, există prezumţii de fapt sau de drept şi că, în principiu, Convenţia nu se opune acestora [*Falk împotriva Ţărilor de Jos* (dec.), în ceea ce priveşte impunerea unei amenzi proprietarului înregistrat al unui autovehicul, care nu era conducătorul efectiv al acestuia în momentul săvârşirii infracţiunilor rutiere în cauză], iar statele contractante pot, în special, în anumite condiţii, să pedepsească o faptă materială sau un fapt obiectiv în sine, indiferent dacă rezultă sau nu din intenţia de a săvârşi o infracţiune sau din neglijenţă (*Salabiaku împotriva Franţei*, par. 27; *Janosevic împotriva Suediei*, par. 100).

Astfel, art. 6 § 2 doar impune statelor să încadreze aceste prezumţii în limite rezonabile, ţinând seama de importanţa mizei şi protejând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franţei*, par. 28; *Radio France şi alţii împotriva Franţei*, par. 24; *Klouvi împotriva Franţei*, par. 41), adică atunci când se fac uz de prezumţii în dreptul penal, statele contractante au obligaţia de a pune în balanţă importanţa mizelor şi dreptul la apărare, altfel spus, mijloacele utilizate trebuie să fie rezonabil proporţionale cu scopul legitim urmărit (*Janosevic împotriva Suediei*, par. 101; *Falk împotriva Ţărilor de Jos*).

Respectiv, scopul urmărit de agentul constatator a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic şi nu au fost constatate anumite abuzuri sau interese ale angajatului poliţiei, care ar trezi dubii privind intima convingere a acestuia în vederea acuzării neîntemeiate a făptuitorului Denis CALAIDA.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt inclusiv prin probe depuse la dosar și apreciate de instanță, motiv pentru care şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar petiționarului Denis CALAIDA i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie, însă nu a reuşit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitor, care de altfel nu a infirmat că a staţionat vehiculul în aceste circumstanţe de timp şi de loc expuse în procesul verbal cu privire la contravenţie, ci a susţinut evaziv doar că nu recunoaşte vinovăţia în comiterea infracţiunii.

Prin urmare, fapta lui Denis CALAIDA a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, în vigoare la data comiterii, care a fost stipulată într-un mod clar şi lizibil pentru făptuitor, prin ce va respinge alegaţiile acesteia drept nefondate.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 ale Codului contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Aşadar, acțiunile lui Denis CALAIDA au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de acesta împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025 va fi respinsă ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge contestația depusă de Denis CALAIDA, împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 519244 din 21.10.2025, întocmită de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Vadim IANACHII, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, ca nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător: /semnătura/ Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului
Preşedintele şedinţei, Vitalie MOROȘANU